Ч. 199. Второк 25 (12) вересня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Справи краєві.

(З краєвої комісиї для рентових осел.)

Дня 20 с. м. відбуло ся в радній сали Виділу краєвого в будинку соймовім перше засіданє краєвої комісиї для рентових осель під проводом Є. Е. п. Маршалка краєвого ґр. Ст. Бадені'го. В нарадах взяли участь члени комісиї пп.: властитель маєтности Александер Домбский; посол на сойм краєвий др. Іван Гупка; радник Двору Антін Єґерман; посол на сойм краєвий др. Михайло Король; радник суду краєвого др. Дамян Савчак і властитель маєтности Климентий Торосевич. Яко правительственний комісар фунґував радник Намістництва Богумил Шеліґовский. Іменем Виділу краєвого реферував справи секретар Виділу краєвого др. Генрих Савчиньский.

По основній дискусиї над кождим предметом порішила комісия, що слідує:

Ухвалену соймом дотацию для фонду опроцентованя листів рентових треба ульокувати на біжучім рахунку Банку краєвого.

В справі орґанізациї бюра Комісиї для рентових осель ухвалено, що крім управителя бюра мають увійти яко виконуючі орґани бюра в склад тогож: фаховий рільник (аґроном), знаток рільничих відносин в краю і правник, що знає ся добре на справах гіпотечних та належитостних з адвокатскою практикою.

Предложений референтом провізоричний реґулямін для оцінки і інструкциї для оцінюючих господарства маючі творити рентові оселі — принято з тою важною зміною, що положено більшу вагу на зіставлене вартости приходової як продажної.

Виготовлене проєкту реґуляміну поручено членови комісиї дрови Іванови Гупці. — Прелімінар видатків комісиї на 1907 р. принято в загальній сумі 32.200 К.

Яко інституциї асекурацийні, в котрих довжники рентові мають обезпечувати свої будинки, визначено Товариство взаїмних обезпечень в Кракові і Товариство обезпечень „Дністер“ у Львові. — Ухвалено дальше уложити формулярі подань і квестионарі о позички рентові.

З подань внесених о позички рентові, котрих було 302, відкинено 87 яко невідповідаючих условіям закона, 215 подань передано до доповненя, евентуально переведеня оцінки. Загалом у всіх поданях жадано рентових позичок в сумі 1,264.270 кор. Відкинені просьби представляють вартість позичок в сумі 193.250 кор. До доповненя взглядно переведеня оцінки передано просьби на суму 1,071.020 кор.

Вісти політичні.

Віче рукодільників в Інсбруці. — Поди в Росиї. — Болгария а Туреччина. — Зміна ґенерального комісаря на Креті.

Вчера відбуло ся в Інсбруку друге альпейске віче рукодільників при участи 280 делеґатів і в присутности заступника міністерства торговлі, послів і ин. Віче ухвалило резолюцию взиваючу правительство, щоби основувало палати рукодільничі та щоби рукодільникам признано репрезентацию в законодатних тілах. Відкинено однак резолюцию жадаючу переведеня реформи виборчої при рівночаснім вилученю Галичини а також і такого права виборчого, щоби половина парляменту була вибирана на основі загального права голосованя а половина фаховими орґанізациями. Против тої резолюциї виступив пос. Айнштінер, котрий доказував, що тота резолюция єсть виплиzвом партийної політики.

Чутка о заговорі на житє царя не втихає і кажуть тепер, що цар відложив свій приїзд до Петергофу на час неозначений. До „Daily Express“ доносять про заговір, що слідує: Власти мають в своїх руках всї докази, що терористи засудили царя формально на смерть і не лиш ждали на царя з бомбами в Царскім селї, але й вислали своїх людий до Фінляндиї, що-

Корабель з мідию.

(З анґлійского — Олївієра Курвуда).

(Конець).

Дівчина бачила грозу небезпечности, але увірила капітанови.

А тимчасом задна часть корабля, аж до кухні, находилась в огни. Крізь отвори і щелини середної части добував ся дим а відтак бухнув стовп огню.

Они стояли біля себе, рука об руку, коли в середині корабля наступила експльозия.

— Міллї, я мушу видіти... я мушу видіти! — говорив капітан і хотів зірвати перевязку із своїх очий.

— Не можна зривати — просила дівчина і зловила єго за руку — инакше цілком стратите зір. Для нас нема вже ради. Човни забрали. Були лише два ратункові пояси а ті...— єї голос урвав ся. — Они... хочу сказати, він добре прикріплений, Джім!

В голосї дівчини пробивала ся сердечна просьба. Капітан повів рукою по своїм тілі, відтак хотів вхопити руку дівчини, она вивинула ся, але все-таки удалось єму прихопити єї за рамя, котре стиснув сильно.

— Ви... ви оба привязали до мене, Міллї! — скрикнув він голосом, тремтячим від зворушеня. — Ви оба привязали до мене...

Здавалось, що єму вернула ся вся єго сила, бо держав дівчину немов зелізними кліщами, а рівночасно відчепив оден пояс і закинув єго швидко понад голову на рамена дівчини. В тій хвили заболіла єго знову страшно голова і він мало не зімлів.

— Міллї, я... я по вас сего не надіяв ся.

Нараз сильний гук перебив єго слова і стовп огню бухнув із середини корабля.

Капітан знав, що до кількох мінут цілий корабель станесь пливучим морем огню. Поза плечима дівчини стягнув перевязку із своїх очий і з єго грудий добув ся крик тревоги.

— Боже, я сліпий?

Дівчина обернула ся швидко.

— Ах, незабаром будете знов видіти, лише не скидайте перевязки — сказала і повела єго поволи на перед корабля.

— Чи передний човен забрали, Міллї — спитав він.

— Забрали, Джім.

Капітан доторкнувсь поруча корабля і спер ся о него.

— О, Боже, коби я лише міг видіти — сказав знова.

— Що ви зробили-б, Джім — і дівчина взяла єго за руку. Будьте моїм капітаном, Джім, а я буду вашою залогою. Знаєте, я потрафлю всьо.

— Міллї, чи огонь дістав ся вже до каюти?

— Ще нї.

— То ведіть мене назад, мусимо дістати стіл, а під ним є посторонок.

— Лишіть ся тут, я принесу одно й друге.

Задна часть корабля творила море огню. Жара аж душила. Дівчина схилила ся наперед і кинулась відважно в дим. Майже навмання дістала ся до каюти.

Каюта була заповнена димом. Трохи не стогнучи і хлипаючи за сьвіжим воздухом, дівчина вхопила линву, побігла до дверий і викинула єї на гору. Чула, що Джім єї кличе, але не відповідала, бо хвильки годі було гаяти. Єї пекло в лице, але она тягнула стіл нога за ногою до дверий каюти. Вже ось-ось покидала єї сила, дим мало не удушив, але она держала ся відважно. На покладі упала. Хвильку рада була більше вже не ставати, але таки зараз схопила ся на ноги.

Стіл був немов з олова, огонь підходив щораз близше і серед грімкого тріску запала ся частина корабля в море... Довкола корабля море немов перемінило ся в кипячий котел.

Нога за ногою, цаль за цалем сунула дівчина стіл до місця, де стояв капітан, аж доки стіл не опинив ся на сьвіжім воздусі на самім краю корабля.

— Ох, Джім... — зітхнула і поклала свої рамена довкола єго шиї. Він притис єї сильно до своїх грудий і обоє були-б так згоріли, коли-б она не подумала про небезпечність за плечима.

— Мусимо спішити ся, Джім — сказала і взявши линву, подала єї капітанови.

Він перетяв єї на три части. Одною об-

би они старали ся там зближити ся до царя, скоро би він там висів на беріг. Палата в Петергофі повна тайних аґентів поліцийних і кождий член царскої родини стоїть під їх дозором. Богато із служби, на котрих не можна було спустити ся, відправлено. Сама палата єсть обведена кордоном вибраного войска а за льояльність кождого поодинокого офіцира мусів сам Столипин заручити. Урядники дістають що дня остережене перед замахом на царя по его приїздї. Арештованя ще й тепер відбувають ся що дня.

В справі замаху на президента мінїстрів Столипина в его віллї арештовано дальших дванайцять осіб, котрі всї признали ся до участи в сїм замаху. На чолї орґанїзациї стояла якась жидівка, котра сперш у випирала ся всего а пізнїйше зізнаня прочих арештованих виказали єї вину.

Петербурґска Аґентия телєґрафічна доносить з Риґи: В суботу вечером о 6 год., коли ґен. Соллогуб проходжав ся коло ратуша зі своїми урядниками Крапоткіном і Чаплиньским, кинено з третого поверха одного з домів бомбу, котра вибухла. Ґубернаторови і урядникам не стало ся нїчого а бомба вибила лиш величезну шибу виставову в однім із склепів. Виновники замаху втекли.

До Pol. Corresp. доносять з Софії, що бувший дипльоматичний аґент болгарский, Начович, в розмові о болгарско турецких відносинах заявив, що після его незмінного переконаня найспасеннїйшою полїтикою для Болгариї єсть зближене сего князївства до Туреччини. Коли би Болгария хотїла держати ся такої полїтики, котрої остаточним вислїдком мала би бути війна, то мусїла би она сама шукати собі ґуза і виповісти війну, бо то річ певна, що Туреччина під панованем теперішного султана не виступить до зачіпної війни. Але Болгария, яко сторона зачіпаюча, поставилась би в дуже некористне положене і треба би числити ся з тою евентуальностию, що при закінченю війни мусїла би Болгария відпокутувати за невдоволене тих держав, в котрих би она викликала роздразнене і занепокоєне. Крім того на случай війни Румунія і Сербія виступили би против Болгариї. Длятого — зазначив Начович ще раз — полїтикою Болгариї мусить бути зближене до Туреччини.

З Атин доносять: Репрезентанти чотирох держав, що опікують ся Кретою, повідомили урядово грецкого президента мінїстрів, що тоті держави приймають до відомости предложене правительства, щоби грецкий король іменував ґенеральним комісарем Крети Цаіміса. Цаіміс має сего тиждня на панцирнику „Псара“ виїхати на Крету. — Сю постанову держав оголошено вже в Канеї а рівночасно дотеперішний ґенеральний комісар кн. Юрий видав слїдуючу відозву до Кретийців:

„Кретийцї! Оголошене якраз повідомлене держав признає королеви Єллинів право предкладати на будуче ґен. комісаря Крети. Признане такого права **творить великий крок до остаточного так пожадансго залагодженя** кретийскої справи. Вельми важна ся подія позваляє менї в порозуміню з королем і відповідно до его приказів попращати ся з островом і то зі спокійною совістию, бо я вірно і з правдивою преданностию сповнив мій обовязок супротив вітчини і маю в серци повну надію, що в недалекій будучности настане той щасливий день, в котрім сповнять ся вповні бажаня всіх. Я переконаний, любі Кретийцї, що ви всї, переняті правдивим і чистим патріотизмом, ушануєте мою невідкличну постанову, уступити з Крети, як і я певний того, що ви будете льояльно шанувати постанову чотирох держав, що опікують ся Кретою“.

Тепер постановлено, що ґенеральний комісар взглядно **грецкий ґубернатор** має на Креті сповняти свій уряд через пять лїт. Грецкі ґазети доносять, що кн. Юрий зажде на Креті на приїзд Цаіміса і повитає его в заливі Суда. Відтак відбуде ся в резиденциї в Халепа пир а на другий день від'їде князь на панцирнику „Псара“ до Атин.

Новинки.

Львів, дня 24-го вересня 1906.

— **Перенесеня.** Є. В. Цїсар перенїс австроугорского амбасадора бар. Каліс на его власну просьбу в сталий стан спочинку і надав ему при сїй нагодї дїдичний титул ґрафа.

— **Остережене для еміґрантів.** Ц. к. Намістництво видало остережене против перевозового товариства пароплавного „Zino“, котре подаючи за свого помічника якогось А. Ґерґолєта в Кіяссо, в Швайцариї — в цїли позисканя як найбільшого числа пасажирів, розсилає проспекти з представленем дуже користних відносин, серед яких живе ся еміґрантам в Сан Паольо в Бразилії. Позаяк представлене тих відносин не відповідає дійстному станови річи на місци, то Намістництво остерігає людий, щоби тими проспектами не дали ся намовити до еміґрациї.

— **Конкурс.** „Руска Академічна Поміч“ у Львові буде винаймати від дня 1-го жовтня с. р. в „Академічнім Домі“ компати враз з опалом, обстановою і обслугою по слїдуючих цїнах: 9 компат (по 1) місячно по 23 кор.; 12 компат (по 2) кождий платить по 15 кор.; 10 компат (по 3) кождий платить по 10 кор. Оплата місячно з гори, речинець виповідженя найму для обох сторін 14 днїв. Мешкаючі мусять бути членами „Рускої Ак. Помочи“. Поданя з докладним означенем цїни вносити найдальше до дня 28 с. м. на руки тов. Олекс. Стесловича студ. фільос., Львів, Театиньска ч. 12. Товаришів, що внесли поданя, просимо їх поповнити з докладним поданем цїн компат.

— **Про початок женьскої семинариї учительскої в Яворові** розповідає „Дїло“, як каже, на основі певних інформаций, таку історию: Монастир СС. Василиянок в Яворові має здавна великі заслуги, які поклав своїм інтернатом і школою для галицких Русинів, але останними роками притьмив его славу перемиский лїцей; тай не диво, бо яворівский монастир не міг дати своїм вихованицям сего, що можна дати в Перемишли. Тимчасом у найблизшім сусїдстві монастиря в Яворові побудовано 4-клясову руску народну школу імени Т. Шевченка. Се навело на думку проф. учит. семинариї з Черновець дра Осипа Маковея, Яворівця з роду, що з тої народної школи, поміщеної так під боком монастиря, була би добра школа вправ для семинариї, а школу монастирску можна би обернути невеликим коштом на учительску семинарию. Сей свій проект, оброблений і умотивований широко, подав др. Маковей 1903 р. на розвагу Впр. Митрополитови Шептицкому, бо ходило передовсїм о згоду духовних властий на таку зміну в монастирі. Митрополит дуже заняв ся сим проектом, як видко з его листу до дра Маковея з 21 вересня 1903: „Ваша гадка — пише він — що-до інституту Василиянок в Яворові дуже подобає ся менї. Буду шукати дороги до здійсненя єї, хоть Еп. Перемиский в першій лїнїї покликаний до того; він однак на ту гадку годить ся, як менї казав, коли не давно був у Львові. Дуже я Вам за Ваш лист вдячний“. І справдї обидва Владики ревно заняли ся сим дїлом, бо ось до трох років уже маємо в Яворові семинарию. Семинария ся може мати в будучности тим більше значінє, що тут будуть могли образувати ся кандидатки, котрим труднїйше прийшлось би удержувати ся у великім містї.

— **Слїпий пасажир.** З Осьвітима доносять під датою дня 18 с. м.: Оригінальним способом, хоч впрочім досить безпечним, їздив сьвітами 21-лїтний моряк, Димитрий Буділа, родом з Букарешту. В тім часї, коли поспішний поїзд Відень-Краків-Львів-Чернівцї станув на стациї в Осьвітимі, добачив слуга зелїзничий, що під вагоном, який перевожено з Берлина до Букарешту, примістив ся якийсь чоловік, що розтягнув ся там як довгий на осях воза і в той спосіб відбував дорогу. Анї добрі слова урядників від зелїзницї, анї погроза комісаря поліциї не помагали нїчого і „слїпий пасажир“ не хотів вилїзти із своєї криївки, з котрої не було способу его видобути. Аж случайно знайшла ся якась его землячка, богата Румунка, котра купила ему білєт аж до Іцкан і дала ще гроший на дорогу. Аж коли в той спосіб мав забезпечену дальшу подорож, вилїз Буділа із своєї криївки. Коли его взяли до протоколу, показало

вязав єї за стан, другою себе, а відтак всї три кінцї привязав до стола. Вільний конець одної линви привязав до корабельного поруча і тодї спустив стіл у воду. Дівчина помагала ему жваво.

— Тепер мусите по линві спустити ся на долину — сказав капітан — тепер не можемо згубитись, бо ми привязані до себе.

Наслїдком нової експльозиї запала ся знов одна частина корабля. Хвиля затоненя вже надходила.

— Скоро, скоро! — кликав Джім, а в его голосї проявила ся найвисша тревога.

Через хвилю дівчина була вже на долинї і єї голос звенїв сьвіжо та весело до капітана, що був ще на кораблі.

Капітан спустив ся також на долину, відрізав линву, що лучила їх з кораблем, і спитав:

— Добре вам сидїти, Міллї?

— Не лиш добре, але навіть дуже вигідно — відповіла дівчина. а капітан подав ся над воду і почав поволи руками та ногами веслувати. Стіл немов човен посував ся наперед. Тріск і шипіт від корабля доносив ся чимраз слабше.

Капітан перестав веслувати і вилїз з трудом на стіл. Дівчина підперла его і положила своє рамя на его плече.

— Міллї, як далеко...

Він не докінчив. Дівчина повела жахливі очи в сторону корабля і побачила, як червоний стовп бухнув немов ракета з шумом у воздух, а відтак останки корабля з мідию пішли на дно моря. По нім виступила на водї біла як молоко пара, а клекіт моря гомонів аж під столом наших недобитків.

Лице капітана було блїде, коли підвів очи до неба, котрого вже нїколи не мав бачити.

— Вже по всім, Міллї... — вирвалось судорожне хлипанє з его груди. — Вже по всім... я стратив... мій перший... корабель.

— А зате ви зискали щось иншого, Джім. — Дівчина притиснула сильнїйше рамя довкола его плечий. — Чи я не заступаю тобі корабель, найдорозший?

Капітан Джім мовчав, его руки тремтїли, губи дрожали.

— Ви... ви... сказали, що мене не любите, Міллї...

— О, тодї, але тепер, ану спитайте ще раз мене, Джім... прошу...

Він обняв єї рукою.

— А як я знов провиджу і знов буду мати корабель, чи схочете бути моєю жінкою?

Дівчина усьміхнула ся лагідно і глядїла в лице капітанови, а по єї лици спливали слези.

— Нї, Джім, так довго я не хочу ждати — сказала. — Мусиш зі мною подружити ся, скоро лиш дістанемо ся на берег і заки підеш до лікаря. Тодї я буду тебе доглядати, буду тебе лїчити. Чи обіцюєш менї се?

Капітан Джім усьміхнув ся, бо чув, що перед ним простягає ся знов новий сьвіт. Він притиснув дівчину до себе і їх губи сполучились в довгім поцїлую.

* * *

Ще того самого дня на овидї показав ся чужий корабель. На щасте доглянув двоє розбитків серед моря і не довго тревало, коли обидвоє опинили ся на его покладї. Она мала повно ран, наслїдком попеченя, а він був слїпий...

ся, що Буділа умів знаменито по англійски, по французски, по российски і по румуньски, та що в такий самий спосіб їздив в послідних днях з Букарешту до Берлина, а давнійше з Відня до Парижа. В наслідок сеї події, котра серед пасажирів поспішного поїзду наробила неаби якої сенвациї, опізнив ся поїзд майже о цілої пів години.

— Огні. Дня 18 с. м. в само полудне вибух огонь в Немирові на передмістю званім „Завале“, де переважно мешкають жиди і бідні міщани. При сильнім вихрі був ратунок неможливий. Щастє, що пожежа лютила ся в бік місточка; инакше ціле місточко було би спопеліло. А так згоріло 15 будинків, всі земні плоди та всякі господарскі движимости вартости до 12.000 К. Обезпечених будинків було 9, з тих 8 в „Днїстрі“ на квоту 2.600 К. Аж коли в полуміни стануло вже кілька будинків, заалярмовано сторожу пожарну, котра однак не богато могла вдіяти задля браку води і відповідних знарядів, та сил до акциї ратунковоі. „Добрі сусїди“ також не дуже спішили ся з помочию, а хто мав коні, виганяв їх чим скорше в поле, щоби їх не забрали до вожения води. В наслідок того не уратовано нічого; все згоріло. Причиною огню мало бути то, що займила ся саджа в комині в однім з згорівших домів, а звідси видобула ся полумінь на під і запалила стріху. Додати ще потреба, що доми в Немирові по найбільшій части деревляні і криті соломою.

— Російскі розбишаки в Галичині. З Кракова доносять про зухвалу крадіж з взломом, якої допустили ся там сеї ночи очевидно розбишаки, що прийшли з Росиї. До склепу М. Дуткевича в головнім ринку при улици А—В добуло ся очевидно трох злодів, витяли бляху на дверох каси з трох сторін, відломили замок і добули ся до впутра каси і тресору та забрали звідтам звиш 3000 корон банкнотами, золотом і сріблом. До склепу добули ся они крізь закратоване вікно від подвіря. Поліция єсть того переконаня, що крадежі допустило ся трох молодих людий, котрі в послідних часах допустили ся кількох подібних крадежий. Коли за ними оногди поліция слідила, сховали ся они були до дому Місіонарів на Страдомю. Сторож побачивши їх, замкнув браму і побіг по поліцию, але замкнені втекли через мур на сусідну улицю. По дорозі згубили они російскі перепустки. В ночи з суботи на неділю очевидно тота сама спілка вломила ся до адміністрациї социялістичної ґазети „Naprzód“ і забрала там около 50 корон готівкою, не рушаючи книжочок щадничих на більші суми. Злодії полишили знаряди, яких краківскі злодії не уживають.

— Нові марки почтові для окупованих країв викличуть безперечно велику радість у всіх любителів і збирачів марок а торг марковий зискае новий, вельми цінний товар. Впрочім була то й дуже добра гадка виробляти марки почтові з образками і она в деяких головно позаевропейских краях вже давно принялa ся. З таких марок виходить двояка користь: почта мае заробок а сторони, що переписують ся, можуть бодай охотнійше подивити ся на марку, котра представляе якийсь образок; впрочім і для дітий може бути забавка і наука. Отже войскова почта в окупованих краях дістане від дня 1-го падолиста марки, котрі будуть показувати всілякі краєвиди з Босни і Герцеґовини, а відтак і средства перевозові, яких уживае тота войскова почта. Отже будуть такі марки: по 1 сот. сірочорні будуть представляти Добой; 2 сот. фіолетні Мостар, передмісте з мостом; 3 сот., бронзовожовті, ворота Пліва в Яйчу; 5 сот. темнозелені, передолина Нарента з видом на Прень; 6 сот. каштановато-брунатні, долина Рамя; 10 сот., карміново-червоні, долина Врбас; 20 сот. брунатно-чорні, старий міст в Мостарі; 25 сот. голубі, Сараево; 30 сот. зелені як мох, почта, котру кінь несе; 35 сот. сино-зелені, Єзеро з павільоном для туристів; 40 сот., оранжеві, войсковий віз почтовий з запряженими кіньми; 45 сот., цинобрoві, базар в Сараєві; 50 сот., брунатно фіолетні, самоїзд войскової почти; 1 К, брунатно червоні, партия з Чаршi в Сараєві; 2 К, оливково зелені, вежа Луки в Яйчу; 5 К, темносині, портрет цісаря.

Телеґрами.

Відень 24 вересня. Цісар приняв вчера по полудни в Шинбруні Архікн. Франца Фердинанда на окремій авдиенциї. Архікнязь зложив звіт о ході маневрів в Дальмациї.

Будапешт 24 вересня. Вчера вели ся рано і по полудни дальші наради фахові в справі угоди. Вечером видав президент кабінету Векерле пир в честь референтів.

Константинополь 24 вересня. Архікнязь Кароль Стефан прибув тут нині рано на яхті „Ровенска“ і побуде тут 8 днів.

Вільно 24 вересня. Оногди відбуло ся на кладовищи віче при участи 100 осіб; арештовано з них 32 а прочі втекли.

Курск 24 вересня. (П. А.) Надзвичайні збори шляхти з цілої ґубернії ухвалили 98 голосами против 3 виключити чотирох бувших членів Думи, котрі підписали маніфест виборґский, з управи шляхти. До виключених належить бувший віцепрезидент Думи кн. Долґоруков.

Ташкент 24 вересня. Вчера о год. пів до 4-ої по полудни дало ся тут почути кілька потрясень землі.

Париж 24 вересня. Пастирске посланіє французского єпіскопату до вірних в справі сепарацийного закона відчитано вчера у всіх церквах Франциї без всякої перешкоди.

Мадрид 24 вересня. По оживленій виміні нот межи іспаньским правительством а Ватиканом в справі закона о католицких союзах прийшло на основі торічного конкордату до порозуміня.

Гавана 24 вересня. (Б. Райтера). Здає ся, що небавком повстане буде закінчене без інтервенциї Сполучених Держав. Секретар державний для війни Тафт і підсекретар Бакон відбули вчера вечером конференцию з проводирями революциї. Революционісти вибрали до наради комітет з 7 членів.

Атлянта (Георгія, Спол. Держ.) 24 вересня. З причини многих случаїв зпасилуваня білих женщин муринами, напали тутешні жителі на муринів і убили 30 з них.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшова, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{8}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшова, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).